

Rezoliucinė dalis

1. Per nustatytą terminą nepriėmusi visų įstatymų ir kitų teisės aktų, būtinų visiškam 2001 m. gegužės 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/19/EEB, iš dalies keičiančios Tarybos direktyvas 89/48/EEB ir 92/51/EEB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo bendrosios sistemos ir Tarybos direktyvas 77/452/EEB, 77/453/EEB, 78/686/EEB, 78/687/EEB, 78/1026/EEB, 78/1027/EEB, 80/154/EEB, 80/155/EEB, 85/384/EEB, 85/432/EEB, 85/433/EEB ir 93/16/EEB dėl bendrosios praktikos slaugytojo, dantų gydytojo, veterinarijos gydytojo, akušerio, architekto, vaistininko ir gydytojo profesijų, perkėlimui, Vokietijos Federacinė Respublika neįvykdė įsipareigojimų pagal šią direktyvą.
2. Priteisti iš Vokietijos Federacinės Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 205, 2005 8 20.

2006 m. balandžio 26 d. Alecansan SL pateiktas apeliacinis skundas dėl 2006 m. liepos 7 d. Pirmosios instancijos teismo (pirmoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-202/03 Alecansan SL prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

(Byla C-196/06 P)

(2006/C 190/11)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Alecansan SL, atstovaujama advokatų P. Merino Baylos ir A. Velázquez Ibáñez

Kita proceso šalis: Vidaus rinkos derinimo tarnyba, CompUSA Management Co.

Ieškovės reikalavimai

— Panaikinti 2006 m. vasario 7 d. Pirmosios instancijos teismo (pirmoji kolegija) sprendimą atmesti ieškinį dėl 2003 m. kovo 24 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (VRDT) pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo byloje R-711/2002–1, kuria atmestas Alecansan SL protestas dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškos Nr. 849.497 COMPUSA, panaikinimo.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai išaiškino Reglamento Nr. 40/94 (¹) 8 straipsnio 1 dalies

b punktą nusprenddamas, kad nėra dviejų prekių ženklų supainiojimo galimybės, nes, nepaisant to, kad jie yra labai panašūs fonetiškai ir vizualiai, prašomu įregistruoti prekių ženklų žymimos prekės ir paslaugos nėra panašios į apeliančios prekių ženklų žymimas paslaugas. Apeliantė teigia, kad Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į keletą svarbių veiksnių nustatydamas, kad egzistuoja supainiojimo galimybė.

(¹) OL L 11, 1994 1 14, p. 1.

2006 m. gegužės 8 d. Unabhngiger Finanzsenat Salzburg-Aigen (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Schwaninger Martin, Viehhandel-Viehexport prieš Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Byla C-207/06)

(2006/C 190/12)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Unabhngiger Finanzsenat Salzburg-Aigen

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: Schwaninger Martin, Viehhandel-Viehexport

Atsakovė: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1998 m. kovo 18 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 615/98 (¹) 1 straipsnis turi būti suprantamas taip, kad 1991 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyvos 91/628/EEB (²) priedo VII skyriaus 48 dalies 7 punkto b papunktis analogiškai turi būti taikomas vežant gyvūnus jūra reguliariu tiesioginiu maršrutu tarp Bendrijos geografinio taško ir trečiosios valstybės geografinio taško transporto priemonėmis, kurios pakrautos į laivą neiškraunant gyvūnų?
2. Teigiamai atsakius į pirmą klausimą, kyla klausimas, ar Direktyvos 91/628/EEB priedo VII skyriaus 48 dalies 7 punkto b dalis turi būti suprantama taip, kad vežant galvijus, kelionės jūra trukmė neatitinka 4 punkto b papunktyje įtvirtintos nuostatos, jeigu po 14 vežimo valandų gyvūnai nepailsinami mažiausiai vieną valandą?

3. Neigiamai atsakius į pirmą klausimą, kyla klausimas, ar tuomet taikytina Direktyvos 91/628/EEB priedo VII skyriaus 48 dalies 7 punkto a papunktyje įtvirtinta nuostata turi būti suprantama taip, kad vežant jūra reguliariu tiesioginiu maršrutu tarp Bendrijos geografinio taško ir trečiosios valstybės geografinio taško transporto priemonėmis, kurios pakrautos į laivą neiškraunant gyvūnų, trukmė yra nesvarbi, jeigu gyvūnai reguliariai šeriami ir girdomi, ir ar tokiu atveju sunkvežimius iškrovus paskirties uoste tuoj pat prasideda kitas 29 valandų vežimo sausumos keliais laikotarpis?
4. Teigiamai atsakius į trečią klausimą, kyla klausimas, ar Direktyvos 91/628/EEB 5 straipsnio A skirsnio 2 dalies d punkto ii papunkčio pirma įtrauka turi būti suprantama taip, kad už vežimą atsakingi asmenys maršruto plane privalo nurodyti, kada jūra vežami gyvūnai buvo šeriami ir girdomi, ir kad iš anksto rašomąja mašinėle atspausdintas įrašas „Vežant jūra šeriami ir girdoma vakare, ryte, per pietus, vakare ir ryte“ neatitinka Direktyvos 91/628/EEB reikalavimų, o viso to teisinė pasekmė yra tai, kad dėl trūkstamų įrašų apie atliktus priežiūros veiksmus prarandama teisė gauti eksporto grąžinamąją išmoką, jeigu reikalingi įrodymai nepateikiami kitu būdu?

⁽¹⁾ OL L 82, p. 19

⁽²⁾ OL L 340, p. 17

2006 m. gegužės 19 d. Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savatli prieš Vokietijos Federacinę Respubliką, tretysis asmuo Bundesagentur für Arbeit

(Byla C-228/06)

(2006/C 190/13)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savatli

Atsakovė: Vokietijos Federacinė Respublika

Tretysis asmuo: Bundesagentur für Arbeit

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1970 m. lapkričio 23 d. Papildomo protokolo prie susitarimo, įsteigiančio Europos ekonominės bendrijos ir Turkijos asociaciją ⁽¹⁾, 41 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad tai, jog Turkijos pilietis, dirbantis tarptautiniais pervežimais užsiimančioje Turkijos įmonėje vairuotoju ir vairuojantis Vokietijoje įregistruotą sunkvežimį, norėdamas įvažiuoti į Vokietiją, pagal 2004 m. liepos 30 d. *Aufenthaltsgesetz* (Užsieniečių buvimo Vokietijos Federacinės Respublikos teritorijoje įstatymo) 4 straipsnio 1 dalį ir 6 straipsnį bei Reglamento (EB) 539/2001 ⁽²⁾ 1 straipsnio 1 dalį turi turėti Šengeno šalių vizą, nors papildomo protokolo įsigaliojimo metu į Vokietijos Federacinę Respubliką galėjo įvažiuoti be vizos, yra laisvo paslaugų judėjimo apribojimas?
2. Jeigu į pirmą klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar papildomo protokolo 41 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad pirmame klausime nurodytiems Turkijos valstybės piliečiams nereikia vizos įvažiuoti į Vokietiją?

⁽¹⁾ OL L 293, p. 4.

⁽²⁾ OL L 81, p. 1.

2006 m. gegužės 22 d. Finanzgericht Hamburg (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH prieš Hauptzollamt Kiel

(Byla C-229/06)

(2006/C 190/14)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Finanzgericht Hamburg

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH

Atsakovė: Hauptzollamt Kiel